

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2006/2018(BUD)

13.9.2006

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Budżetowej

w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy
2007
(C6-0000/2006 - 2006/2018 (BUD))

Sekcja III - Komisja

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jutta D. Haug

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących sugestii:

1. zauważa, że we wstępnym projekcie budżetu na rok 2007 uwidacznia się praktyczny wpływ nowych wieloletnich ram finansowych; odnotowuje, że pogodzenie celów politycznych z przydzielonymi przez ramy finansowe środkami jest dużym wyzwaniem; domaga się, aby wobec ograniczonych ram finansowych właśnie w dziedzinie środowiska naturalnego, zdrowia konsumentów i bezpieczeństwa żywności państwa członkowskie wykorzystywały całkowicie możliwości krajowe i wypełniały ewentualne luki;
2. uważa za szczególnie niepokojącą sytuację w obszarze polityki zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności, gdzie dwie agencje, EFSA i ECDC, będące ciągle w fazie rozwoju, wykorzystują większość dostępnych środków powodując w konsekwencji, że nowy program w dziedzinie zdrowia znajduje się w sytuacji znacznie gorszej niż w roku 2006; wyraża ubolewanie z powodu faktu, że stanowisko wyrażone przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu programu w dziedzinie zdrowia, zgodnie z którym program ten powinien być traktowany priorytetowo pod względem finansowym i politycznym, nie jest respektowane przez Komisję, jest jednakże świadom ograniczeń wynikających z małego marginesu swobody, na który pozwala dział 3b;
3. wskazuje na dysproporcję, która zgodnie z wnioskiem Komisji po porozumieniu w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych UE występuje przy podziale środków ujętych w dziale 3 b między programem zdrowia publicznego a innymi działaniami z tego samego działu, co nie jest zgodne z zasadą nadawania priorytetów, zasadą proporcjonalności i sprawiedliwego podziału;
4. wskazuje na znaczne różnice w przypadku przekazywania środków, które występują między pierwotnym wnioskiem Komisji dla programu zdrowia publicznego (969 milionów euro) a zmodyfikowanym wnioskiem Komisji (365,6 milionów euro), co stanowi zmniejszenie środków o 62%, przy którym ponadto nie uwzględniono stanowiska zajętego przez Parlament Europejski podczas pierwszego czytania, w którym Parlament domagał się, mimo wiedzy na temat ograniczoności środków budżetowych, zwiększenia środków na program zdrowia publicznego o 55%, czyli do wysokości 1,5 miliarda euro;
5. domaga się zweryfikowania podziału środków i zwiększenia środków na program zdrowia publicznego, aby można było w ten sposób sprostać potrzebom wynikającym z rozszerzenia Unii i z wyzwań w tym obszarze;
6. zwraca uwagę na ogólny problem związany ze zdecentralizowanymi agencjami, którym przysługuje naturalne prawo do odpowiedniego finansowania, dzięki któremu będą mogły realizować swoje działania, ale które jednocześnie pozostawiają coraz mniej dostępnych środków na inne działania Wspólnoty; wzywa do starannego zbadania zadań agencji, działań realizowanych przez Komisję oraz działań finansowanych w ramach wieloletnich programów, w celu uniknięcia nakładania się ich oraz zapewnienia realizacji niezbędnych zadań w sposób najbardziej efektywny pod względem kosztów i najbardziej racjonalny;

wskazuje, że pobieranie opłat za wydatki administracyjne w przypadku składania wniosków o wydanie zezwoleń mogłoby zabezpieczyć częściowo finansowanie agencji;

7. wskazuje na fakt, że niedawno przyjęte ustawy (leki pediatryczne) i ustawy mające niebawem zostać przyjęte (produkty lecznicze w nowoczesnej terapii) oraz nowe polityki, jak te związane z działaniami w przypadku pandemii, zwiększą obciążenie pracą oraz zakres zadań Europejskiej Agencji Leków (EMA); podkreśla, że agencja musi zostać wyposażona w odpowiednie środki finansowe, by mogła sprostać nowym zadaniom;
8. jest zdania, że należy zwiększyć cały budżet Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych na 2007 r., aby umożliwić jej wdrożenie nowego prawodawstwa z zakresu pediatrii, które wejdzie w życie w końcu 2006 r. i które nie zostało uwzględnione we wniosku Komisji na 2007 r.;
9. z zadowoleniem przyjmuje poświęcenie większej uwagi włączeniu zagadnień związanych ze środowiskiem do innych obszarów polityki, zwłaszcza w dziale 1a (środki ekologicznej innowacyjności w ramach programu na rzecz badań naukowych, konkurencyjności i innowacji) oraz w dziale 4 (program tematyczny na rzecz środowiska i zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi); oczekuje konkretnych efektów wynikających z tego podejścia; podkreśla, że podejście to nie powinno jednak doprowadzić do rozdrobnienia finansowania polityki z zakresu ochrony środowiska; wzywa Dyрекję Generalną ds. Środowiska do działania w ścisłej współpracy z innymi dyrekcjami generalnymi w celu zapewnienia pełnego wykorzystania możliwości integracji i synergii polityk;
10. wzywa do systematycznego stosowania kryteriów środowiskowych w procedurach dotyczących zamówień publicznych związanych z finansowymi środkami wspólnotowymi, takich jak wezwania do przetargu i przyznawanie kontraktów;
11. wzywa Komisję do sporządzenia sprawozdania przedstawiającego podejmowane przez nią działania zmierzające do zwiększenia uwrażliwienia na temat Szóstego Programu Działań na rzecz Środowiska wraz z jego zapisami, przyjętymi w formie strategii tematycznych wewnątrz samej Komisji.

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Rok 2007 jest pierwszym rokiem w ramach nowych siedmioletnich ram finansowych, przyjętych w kwietniu przez Parlament Europejski i Radę. Konsekwencje znalezionej porozumienia znajdują naturalnie swoje odbicie we wstępnym projekcie budżetu na rok 2007. Pomimo szerokiej zgody, jaką to porozumienie uzyskało, bez względu na fakt uznania go od początku za niewystarczające, jasne okazuje się, iż jego praktyczne skutki doprowadzą do podniesienia poważnych kwestii.

Dotyczą one również, ale w inny sposób, polityki w zakresie środowiska, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności. Nowe ramy finansowe sytuują politykę w zakresie **środowiska** w dziale 2, razem z rolnictwem, rozwojem obszarów wiejskich oraz rybołówstwem. Największą praktyczną zmianą jest fakt, iż pewna liczba obecnych instrumentów i inicjatyw (LIFE, finansowanie organizacji pozarządowych, Forest Focus, linie budżetowe przeznaczone na wdrażanie polityk i pomoc na rzecz rozwoju) zostały zgromadzone w ramach jednego programu, nowego LIFE+. Ponadto, obecne programy dotyczące obrony cywilnej i zanieczyszczenia morza zostały włączone do nowego instrumentu szybkiego reagowania i gotowości. Trzecim nowym elementem jest przeniesienie większości działań zewnętrznych (jak obecny komponent LIFE-państwa trzecie) do instrumentów zarządzanych przez dyrekcję generalną odpowiedzialną za polityki zewnętrzne.

Z finansowego punktu widzenia, środki przeznaczone na politykę z zakresu ochrony środowiska zostaną trochę zwiększone (+7%) w 2007 r. w porównaniu do 2006 r. Jednakże znaczne zwiększenie, na które Parlament Europejski liczył w trakcie pierwszego czytania, w postaci środków przyznanych w ramach LIFE+ na zarządzanie programem Natura 2000, nie zostało zatwierdzone. Parlament musiał przystać na zasadę włączenia finansowania programu Natura 2000 w ramach funduszu spójności i rozwoju obszarów wiejskich. Pozostawia to państwom członkowskim ostateczną decyzję i odpowiedzialność, co do ilości funduszy UE, które będą przeznaczone na zarządzanie programem Natura 2000. Zasada włączenia celów związanych ze środowiskiem w ramach innych polityk jest niezwykle istotna. Jednakże nie stanie się to w sposób automatyczny ani bez wysiłku politycznego, ponieważ inne priorytety polityczne konkurują z celami ochrony środowiska w ramach tych samych funduszy. Do pewnego stopnia podobna sytuacja ma miejsce w przypadku środków ekologicznej innowacyjności w ramach programu na rzecz badań naukowych, konkurencyjności i innowacji oraz międzynarodowych działań w dziale 4.

Zdrowie i bezpieczeństwo żywności znalazły się w dziale 3b, obywatelstwo, najmniejszym ze wszystkich działów w nowych ramach finansowych. W stosunku do stanowiska negocjacyjnego w sprawie perspektyw finansowych, co do którego państwa członkowskie zgodziły się w grudniu 2005 r. i zgodnie z którym działania objęte w tym dziale byłyby wyraźnie w zbyt małym stopniu finansowane, Parlament zdołał doprowadzić do pewnego polepszenia tej sytuacji w trakcie negocjacji z Radą wiosną tego roku. W rzeczywistości, uzyskane zwiększenie finansowania jest zaledwie wystarczające, aby utrzymać środki finansowe przeznaczone na politykę zdrowia i bezpieczeństwa żywności na aktualnym, skromnym poziomie. W roku 2007 sytuacja stanie się jeszcze bardziej krytyczna. Najbardziej ucierpi na tym program w dziedzinie zdrowia, mimo szerokiego wsparcia udzielonego przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu na rzecz przyznania znacznie większej ilości środków na ten program i uczynienia z niego jasnego priorytetu politycznego. Zaskakujące

jest zatem, iż w stosunku do pierwotnego wniosku Komisji w sprawie wspólnego programu ochrony konsumentów i ochrony zdrowia na lata 2007-2013, wysokość środków, które zaproponowano przeznaczyć na program w dziedzinie zdrowia została zmniejszona o kwotę większą, niż stało się to w przypadku programu ochrony konsumentów. W pierwotnym wniosku, dystrybucja środków na program zdrowia i ochrony konsumentów wynosiła 80/20, a obecnie, kiedy został on rozdzielony na dwa programy, dystrybucja wynosi 70/30. Będzie to oznaczało, iż w 2007 r. budżet programu w dziedzinie zdrowia zostanie wyraźnie zmniejszony w porównaniu do tego roku (40 milionów euro zamiast 55,4 miliona euro).

Faktem jest, że na obie agencje, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i Europejskie Centrum Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), które ciągle są w fazie tworzenia, poświęconych zostanie w 2007 r. 57% całości środków przeznaczonych na politykę zdrowia, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa żywności oraz ponad 60% na przestrzeni całego okresu 2007-2013. Niezależnie od tych liczb, przyznane środki mogą być traktowane jedynie jako wymagane minimum. Należy również przypomnieć, że niektóre działania, które obecnie finansowane są w ramach programu działań w zakresie zdrowia (np. sieci nadzoru) będą w przyszłości zarządzane i finansowane przez ECDC.

Biorąc pod uwagę, że margines działu 3b jest bardzo mały, w nadchodzących latach nie pozostanie wiele możliwości realizowania nowych inicjatyw, które pociągają za sobą finansowe skutki w dziedzinie polityki zdrowia, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa żywności.

Jeżeli chodzi o budżet na rok 2007, fundusz na rzecz badań i informacji w sektorze tytoniowym będzie nadal finansował kampanię Komisji Europejskiej przeciwko paleniu tytoniu (kampania HELP), na co przeznaczonych jest 13,5 miliona euro. Suma ta jest trochę mniejsza niż w roku 2006, z powodu metody obliczeniowej opartej na zatrzymaniu procentu premii dla producentów tytoniu.

W ramach działu 1, finansowanie **Europejskiej Agencji Leków (EMA)** zostało nieznacznie zwiększone w stosunku do roku 2006. Środki mające posłużyć tworzeniu nowej **Agencji Chemikaliów** zostały umieszczone w rezerwie w oczekiwaniu na przyjęcie rozporządzenia ustanawiającego agencję.

PROCEDURA

Tytuł	Projekt budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2007 – Sekcja III - Komisja
Numer procedury	2006/2018(BUD)
Komisja przedmiotowo właściwa	BUDG
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI
Ścisła współpraca	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Jutta D. Haug 23.1.2006
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	Jutta D. Haug
Rozpatrzenie w komisji	6.7.2006
Data zatwierdzenia wskazówek	13.9.2006
Wynik głosowania końcowego	za: 38 przeciw: 0 wstrzymujących się: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Liam Aylward, Irena Belohorská, John Bowis, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Anne Ferreira, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Marios Matsakis, Vittorio Prodi, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Karin Scheele, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Kathy Sinnott, Bogusław Sonik, Antonios Trakatellis, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Giovanni Berlinguer, Milan Gaľa, Vasco Graça Moura, Rebecca Harms, Jutta D. Haug, Erna Hennicot-Schoepges, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Miroslav Mikolášik, Frithjof Schmidt
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	
Uwagi (dostępne tylko w jednym języku)	